

**ՅՈՒՍԱՐՄՑ ԵՍ, ԴԻՄԷ՝ ՏԻՐՈՁ
ՍԱՀՄՈՍ 28**

Տէ՛ր, օգնութիւն կ'ուզեմ քեզմէ: Դո՛ւն ես իմ պատասխանս: Ականջներդ մի՛ փակեր: Լուռ մնալը պատճառ կ'ըլլայ, որ ես ողջ-ողջ գերեզման իջնեմ:

Լսէ՛ խնդրանքս, երբ որ քեզմէ օգնութիւն կ'աղերսեմ, երբ ձեռքերս դէպի սուրբ տաճարդ կը բարձրացնեմ:

Ձիս մի՛ դասեր ամբարիչսներուն հետ: Անոնց, որոնք չարիք կը հասցնեն ուրիշին, որոնք իրենց խօսքերուն մէջ սիրալիր են մարդոց հետ, մինչ իրենց սիրտերուն մէջ չարութիւն կայ:

Պատուհասէ՛ զանոնք իրենց գործերուն համաձայն, տո՛ւր արժանի պատիժը իրենց չարսիրտ վարմունքին: Իրենց ըրածին համեմատ վարուէ՛ իրենց հետ, հատուցանելով իրենց այն ինչ բանի, որ արժանի են:

Քանի որ անոնք կ'արհամարհեն Տիրոջ գործը եւ ինչ որ ան ստեղծեց, Տէրը զանոնք պիտի կործանէ այնպիսի ձեւով, որ ալ երբեք չկանգնին:

Օրհնեա՛լ է Տէրը, որ աղօթքիս պատասխանեց:

Զօրութիւնս է ան եւ իմ պաշտպանս: Ես իրեն կը վստահիմ: Իրմէ կու գայ օգնութիւնս եւ իմ սիրտս կը ցնծայ: Հետեւաբար իմ երգովս անոր գոհութիւն պիտի յայտնեմ:

Տէրը իր ժողովուրդին գօրութիւնն է եւ իր օծեալին ապաւէնն ու փրկիչը:

Տէ՛ր Փրկէ՛ եւ օրհնէ՛ քու ժողովուրդդ, որ քու ժառանգութիւնդ է: Դուն հովուէ՛ զանոնք եւ ուսիդ առած առաջնորդէ՛ մինչեւ յաւիտեան:

ՀՈԳԵՒՈՐ ԽՈՐՀՐԴԱՏՈՒ

**ՍԻՐԵԼ՝ ԿԸ ՆՇԱՆԱԿԷ
Ա.ԶԱՏԻԼ ԵՒ Ա.ԶԱՏԵԼ**

«Աստուած ձեզ կանչեց որ ազատ ըլլաք. միայն նայեցէ՛ք որ այդ ազատութիւնը մարդկային ցանկութիւններ կատարելու պատրուակ չդառնայ, այլ՝ սիրով ծառայեցէ՛ք իրարու» (Գղ 5.13): Հոն ուր սէր կայ՝ հոն ազատութիւն կայ: Սէրը ազատարար գօրութիւն ունի: Աստուած սիրեց մեզ եւ իր Որդիին փամբով ազատեց մեզ դատապարտութենէն: Եթէ մենք ալ սիրենք իրարու՝ պիտի աշխատինք իրարու փրկութեան համար: Երբ չենք սիրեր իրարու՝ չենք կրնար ազատ զգալ: Աններողամիտ մարդը՝ մի՛շտ կապուած ու մի՛շտ կաշկանդուած է: Երբ ստրկիմք սիրելու ներքին ուրիշը՝ ազատութիւն տուած կ'ըլլանք ո՛չ միայն մեր հոգիներուն, այլեւ անոնց հոգիներուն՝ որոնց սիրեցիմք ու ներեցիմք:

Իմաստութիւնը ճանապարհներուն սկիզբը կը փառաբանուի եւ հրապարակներուն վրայ բարձրաձայն կը հռչակուի: Պարիսպներուն բարձունքէն կը քարոզուի, ամրոցներուն դռներուն կը յայտարարուի եւ քաղաքներու դարպասներուն համարձակօրէն կը խօսուի: Առակ 1

Սիրելի ընթերցող, ճՐԱԳ քերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՑԷ.

ՃՐԱԳ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ - Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 - Tel/Fax:01-258300 – [facebook-ի էջ jerak](#) Ծրագր քերթ

ՔՈՒ ԽՕՍԲԴ ԽՄ ՈՏԹԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ՇԱԽՂՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119-105)

ԺԲ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 3 ՓԵՏՐՈՒԿԱՐ 2019

ԹԻՒ 5

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆԵՐ
Ես. 62.1-12: Բ. Կք. 2.15-19:
ՅԻՍՈՒՄ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ԱԵՏՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ 6.39-47

Գ. ԶԿՆԻ ԾՆՆՌԵԱՆ

Մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս կ'ըսէ.

«Ձիս դրկող Հօրս կամքն է, որ չկորսնցնեմ ոչ իսկ մէկը բոլոր անոնցմէ, որոնք ինձի տուաւ, այլ յարուցանեմ զայն վերջին օրը: Հօրս կամքը հետեւեալն է. ով որ տեսնէ Որդին եւ հաւատայ անոր՝ յաւիտեանական կեանք կ'ունենայ եւ ես պիտի յարուցանեմ զայն վերջին օրը»:

Հրեաները սկսան տրտնջալ իրեն դէմ, որովհետեւ ըսած էր, թէ «Ես եմ երկինքէն իջած հացը», եւ կը հարցնէին. «Այս մարդը Յովսէփի որդին Յիսուսը չէ՞, որուն հայրն ու մայրը կը ճանչնանք. ինչպէ՞ս ուրեմն կ'ըսէ՝ «Ես երկինքէն իջայ»: Յիսուս անոնց պատասխանեց. «Կը բաւէ դուք ձեզի քրթմնջէք: Ոեւէ մէկը չի կրնար ինձի գալ եթէ զիս դրկող Հայրը զայն ինձի չբերէ եւ ես պիտի յարուցանեմ զայն վերջին օրը: Մարգարէութիւններուն մէջ գրուած է. “Ամէն մարդ Աստուծմէ ստրկած պիտի ըլլայ”։ Ով որ Հօրմէս կը լսէ եւ իրմէ կը ստրկի ինձի կու գայ: Ոչ ոք Հայրը տեսած է բացի անկէ, որ Աստուծմէ է, որովհետեւ միայն անիկա տեսած է Հայրը: Ու ես կ'ըսեմ ձեզի. ով որ ինձի հաւատայ՝ յաւիտեանական կեանքը կ'ընդունի»:

Որպէսզի կարենանք փրկուիլ, անհրաժեշտ է Քրիստոսը հրաւիրել մեր կեանքներուն մէջ ո՛չ միայն իբրեւ Փրկիչ, այլեւ իբրեւ Տէր: Շատեր զայն կ'ընդունին իբրեւ Փրկիչ բայց անոր հետ չեն վերաբերիր իբրեւ Տիրոջ: Քրիստոս Փրկիչն է այո՛, բայց միաժամանակ Տէր է: Ան Փրկիչ է՝ որովհետեւ մեզ փրկեց յաւիտեանական դատապարտութենէն, եւ Տէր է՝ որովհետեւ մեզ ազատեց Աստանային տիրապետութենէն՝ որպէսզի ի՛նք ըլլայ մեր Տէրն ու մեր վրայ տիրապետողը: Երբ մէկ կողմէն կ'ընդունինք իր Փրկիչ ըլլալը, բայց միւս կողմէն, մեր կեանքին վերաբերեալ բոլոր որոշումները մենք է որ կ'առնենք, այդ կը նշանակէ թէ Յիսուսի կամքն ու խօսքը չեն որ կը տիրեն մեր կեանքներուն մէջ, այլ մե՛ր կամքն ու խօսքը:

**ՄԱՐԳԱՐԵԱԿԱՆ ԳԻՐՔԵՐ
ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ
ՆԱՄԱԿՆԵՐ**

**ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԵԻ ԳԻՐՔԸ
62.1-12**

Ուստի պիտի չլռեմ, Սիրոնի սիրոյն, անդադար պիտի աշխատիմ Երուսաղէմի համար, մինչեւ որ անոր արդարութիւնը ծագի յոյսի պէս եւ անոր փրկութիւնը փայլատակէ ջահի մը պէս: Այն ատեն հեթանոսները պիտի տեսնեն արդարութիւնը, ո՛վ Երուսաղէմ, բոլոր թագաւորները պիտի տեսնեն քու փառքը եւ քեզ պիտի կանչեն նոր անունով մը: Տիրոջ ձեռքին մէջ վայելչութեան պսակ մը պիտի ըլլաս եւ Աստուծոյ ձեռքին մէջ՝ արքայական թագ:

Այլեւս բնաւ «Լեռած Կին» պիտի չկոչուիս, ոչ ալ երկիրդ «Աւերակ» պիտի անուանուի, այլ՝ եւ քեզ «Նախասիրած» պիտի կոչեն, իսկ երկիրդ՝ «Բնակուած Շէն», որովհետեւ Տէրը պիտի հաւանի քեզի եւ երկիրդ բնակութեամբ պիտի խոնուի:

Ինչպէս երիտասարդ մը եւ կոյս մը նոր ընտանիք կը կազմեն, այնպէս ալ գաւակներդ քեզի հետ նոր ընտանիք պիտի կազմեն. եւ ինչպէս փեսան հարսով կ'ուրախանայ, այնպէս ալ Աստուած քեզմով պիտի ուրախանայ:

Ո՛վ Երուսաղէմ, պարիսպներուդ վրայ պահապաններ կարգեցի, որոնք անդադար գիշեր-ցերեկ Տիրոջ պիտի աղաղակեն:

Մի՛ լռե՛ք, ո՛վ աղօթողներ, հանգիստ մի՛ տա՛ք Աստուծոյ, մինչեւ Երուսաղէմը վերականգնէ եւ գայն երկրի պարծանքը դարձնէ: Տէրը հետեւեալ երգումը ըրաւ, որ պիտի կատարէ իր փառքով եւ զօրաւոր բազուկով. «Այ բնաւ ցորենդ թշնամիներուդ պիտի չտամ՝ որպէս կերակուր, օտարներու գաւակները պիտի չխրմեն գինիդ՝ որուն համար դուն աշխատեցար. այլ դո՛ւն պիտի հնձես ու վայելես քու բերքդ եւ փառք տաս Տիրոջ, այգեկութե՛ք պիտի ընես ու դուն խմես գինիդ սրբարանիս սրահներուն մէջ»:

Ուստի դուրս թող գան բնակիչներդ, ո՛վ Երուսաղէմ, որպէսզի քանակները պատրաստեն, շաւիղները հարթեն եւ քանակները վերադարձող իմ ժողովուրդիս, մաքրեն քանակները քարերէն եւ հեթանոսներուն տանին Տիրոջ նըշանը. ըրովհետեւ ահա Տէրը իր ձայնը լսելի դարձուց մինչեւ աշխարհի ծայրերը ըսելով. «Ըսէ՛ք Երուսաղէմի բնակիչներուն. Ահա Փրկիչդ կու գայ հետը բերելով իր շահած ժողովուրդը անոնք, որ ինք փրկեց»:

Անոնք «Սուրբ ժողովուրդ» կոչուին, կամ «Տիրոջ Փրկածները», իսկ դուն ո՛վ Երուսաղէմ, պիտի կոչուիս «Ցանկալի», նաեւ «Քաղաք, որ Տէրը չլքեց»:

**ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԿՈՂՄԵ
ՏԻՄՈԹԵՈՍԻ ԳՐՈՒԱԾ ԵՐԿՐՈՐԴ
ՆԱՄԱԿԵՆ
2. 15-19**

Աշխատէ, որ Աստուծոյ աչքին ըլլաս այնպիսի մշակ մը, որ իր գործերուն համար ամենալիք բան մը չունի, որպէս մէկը՝ որ ուղիղ կերպով կ'ուսուցանէ Աստուծոյ ճշմարիտ պատգամը:

Հեռու կեցի՛ր հաւատքի ճշմարտութիւնները խեղաթիւրող պարապ վիճաբանութիւններէ, որոնք մարդիկը Աստուծոյ հեռացնելու կը ծառայեն միայն: Այդպիսի խօսքերու ձգած թոյնը քաղցկեղի պէս կը կրծէ մարդս: Այդպիսի խեղաթիւրող վիճասէրներ էին Հիմնոս եւ Տիլեսոս, որոնք ճշմարտութենէն շեղեցան եւ շատերու հաւատքը քանդեցին ըսելով, թէ մեռելներու դրած հաստատուն հիմը կանգուն կը մնայ: Անոր վրայ գրուած է. «Տէրը կը ճանչնայ անոնք որոնք իրն են», եւ «Ով որ Տիրոջ կը պատկանի՝ թող հեռու մնայ անիրաւ գործերէ»:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ԳՐԻԳՈՐ ԱՍՏՈՒԾԱԲԱՆ

Շաբաթ 2 Փետրուար տօնն է Գրիգոր Աստուածաբանին: Ուստի եկէ՛ք միասնաբար ծանօթանա՛նք սուրբին:

Եկեղեցւոյ գերագոյն վարդապետներէ մին է Գրիգորը: Կապաղովկիոյ Նագիանգ քաղաքէն էր: Որդին էր հեթանոս հօր եւ քրիստոնեայ մօր եւ այս վերջինին ջանքով կանուխ ստացաւ քրիստոնէական դաստիարակութիւն: Յիսուս տարեկանին հայրն ալ մօրը ջանքերով դարձաւ քրիստոնեայ եւ մկրտուեցաւ: Նագիանգու եպիսկոպոսը երբ մեռաւ, Գրիգորիս անունով մէկը կոչուեցաւ նոյն աթոռին եւ ձեռնադրութիւն ստացաւ Կեսարիոյ միեւնոյն եպիսկոպոսապետէն: Գրիգոր Աթենքին մէջ իր ուսմանը ընթացքը աւարտելէ ետք Կ. Պոլսոյ գամբով դարձաւ իր հայրենիքը, միշտ ինքզինքնուրիշելով հոգեւոր պարապումներու:

Գրիգոր իր մօրը մահէն ետք քաշուեցաւ Իսաւրացւոց Սելեւկիա քաղաքը, Ս. Թեկղի եկեղեցին: Այդ միջոցին Քրիստոսի եկեղեցին ծանր տագնապ մը կ'անցընէր մասնաւորաբար Արեւելի մէջ, ուր Կոստանդիանոսի մահէն վերջ դարձեալ զօրացած էր Արիոսի աղանդը, եւ մայրաքաղաքին հոգեւոր կեանքը գրեթէ բոլորովին անոնց ազդեցութեան տակ էր: 397-ին, Անտիոք գումարուած եպիսկոպոսաց ժողով մը նկատի առնելով այս կացութիւնը, ստիպողաբար յանձնարարեց Գրիգորի՝ Կ. Պոլիս երթալ եւ ուղղափառութիւնը պաշտպանելու համար իր կարելին ընել: Անվարան համակերպեցաւ անիկա այս յանձնարարութեան, եւ կուրծք տալով ամէն կերպ հակառակութեան՝ գորս աղանդաւորները յարուցին իր

վրայ, յաջողեցաւ խորտակել անոնց գօրութիւնը, իր բարձրօրէն համոզիչ եւ պայծառ վարդապետութեամբ արժանանալով աստուածաբան տիտղոսին: Արիոսեանները, Մակեդոնեանները, Սաբելեանները եւ ուրիշ աղանդներ, ամէնքն ալ սփանջացան իր պերնախօսութենէն: Ամէն կողմ տարածուեցաւ իր համբաւը. Հերոնիմոսի նման գիտուն գլուխ մը պատիւ համարեց աշակերտել իրեն: Այն ատեն մեծամասնութիւնը միացաւ եւ իրեն հետ ունենալով Աղեմսանդրիոյ Պետրոս պատրիարքի գրաւոր հաւանութիւնը, մայրաքաղաքին եպիսկոպոս կարգեց զինք: Բայց քիչ ետք, նոյնիսկ կարգ մը ուղղափառներու կամակոտորեամբ, դարձեալ հակառակութիւն յարուցուեցաւ իր դէմ, եւ փոխանակ իրեն՝ Կ. Պոլսոյ եպիսկոպոս ձեռնադրուեցաւ Մաքսիմոս Աղեմսանդրացի: Բայց ժողովուրդը չհանդուրժեց այս անիրաւութեան, եւ բուն թափով պաշտպանեց Աստուածաբանը: 380-ին երբ Թէոդոս կայսրը Կ. Պոլիս դարձաւ պատերազմներէն, դարձեալ զօրացաւ Գրիգորի դիրքը: Յաջորդ տարին, Կ. Պոլսոյ Տիեզերական ժողովին մէջ հաստատուեցաւ եւ յայտարարուեցաւ իր պատրիարքութիւնը: Սակայն կարճ ժամանակ ետք յաջողկոտներու երեսէն, հարկադրուեցաւ հրաժարիլ վերջապէս մայրաքաղաքի եպիսկոպոսական աթոռէն եւ Նագիանգի մօտ, Արիագոն գիւղին մէջ ապրեցաւ առանձնական կեանք մը, ինքզինքնուրիշելով եկեղեցական գրականութեան, եւ մեռաւ 389 թուականին: Գրիգորի գործերը բազմահագար են: Այս գործերէն կարեւոր մասը թարգմանուած է հայերէնի: